



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 1776/2023
17.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Јасмине Стаменковић и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници тужиоца Кошаркашки клуб „Копаоник“, Брус, чији је пуномоћник Марија Чакаревић, адвокат из ..., против туженог Општина Брус, Брус, коју заступа Општинско правобранилаштво, ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1787/23 од 01.06.2023. године, у седници одржаној дана 17.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1787/23 од 01.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 1787/23 од 01.06.2023. године, у ставу првом изреке, преиначена је пресуда Привредног суда у Краљеву П 632/21 од 02.02.2023. године тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 553.770,00 динара, са законском затезном каматом од 01.01.2019. године до коначне исплате и обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 134.350,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 44.675,00 динара.

Против наведене правноснажне другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 10/23) и нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Према одредби члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3) осим из члана 404. овог Закона.

Чланом 413. Закона о парничном поступку прописано је да ће неблаговремену, непотпуну, или недозвољену ревизију одбацити Врховни суд решењем, ако то, у границама својих овлашћења (члан 410.), није учинио првостепени суд.

Према одредби члана 479. става 6. ЗПП у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена. Према члану 487. ставу 1. ЗПП у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредности од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба тужиоца у овој правној ствари поднета је 17.09.2021. године, а вредност предмета спора износи 553.770,00 динара. Следом наведеног, у спору мале вредности ревизија није дозвољена, на шта експлицитно упућује претходно цитирана одредба закона.

При том, законом прописана недозвољеност овог ванредног правног лека у овој врсти спора, искључује примену општег правила из члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, према коме је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Како је другостепена одлука донета у парници о спору мале вредности у којој изјављивање овог правног лека није дозвољено, то је ревизијски суд применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке ове одлуке, тако што је одбацио ревизију као недозвољену.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**